

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

Έτος Β΄

Έν Αργυροπόλει τῇ 27 Ἀπριλίου 1907.

Ἀριθ. 37.

ΔΗΛΩΣΙΣ.

Παρακαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου « Ἡ Ἰσότης », ὅπως προσέλθωσι κατὰ τὴν Κυριακὴν 29 Ἀπριλίου περὶ ὥραν 8 π. μ. καὶ λάβωσι παρὰ τοῦ ἐντεταλμένου Σ. Ἀρσένῃ λογοδοσίαν περὶ τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων τοῦ Ἀναγνωστηρίου μετὰ τὴν ἐσπερινὴν διάλεξιν.

ΤΙ ΟΡΙΖΕΤΕ ;

Δὲν δυνάμεθα νὰ ἐννοήσωμεν τί θέλει τέλος πάντων, τί ἀγαθὰ, τί ὀρίζει ὁ ἀνώνυμος ἀρθρογράφος τοῦ « Κώδωνος » ; τί θέλει ; ἀν γονατίζωμεν καὶ νὰ φιλῶμεν τοὺς ἐμπήξαντας τὴν μάχιραν μέχρι τῶν σπλαγχνῶν τοῦ λαοῦ ; νὰ προσκυνῶμεν τοὺς ἐκφύλους ἀπογόνους τῶν νόθων μεσαιωνικῶν αἱμάτων ; Τί ἀγαθὰ ; νὰ διδάσκωμεν τοὺς χοίρους τοὺς γηράσαντας πλέον ἐντὸς τοῦ βορβόρου τῶν προλήψεων καὶ ἐγκλημάτων ἢ τοὺς ἐφήβους τοὺς ἀθῶους, τοὺς αἰσθηματικούς, τοὺς εὐπλάστους κατὰ τὸν Διογένην καὶ τὸν θεῖον Πλάτωνα ;

Τὰ μεράκια εἶνε ἡ ἀγαθὴ γῆ τοῦ σπορέως τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ γῆ εἰς τὴν ὁποίαν ὁ σπόρος τῶν εὐγενῶν τοῦ Σοσιαλισμοῦ ἰδεῶν βαθύτατα ριζοβολεῖ καὶ φυτρώνει, ὑπισχνούμενος θάψτον ἢ βράδιον γενναίαν καρποφορίαν, πλούσιαν συγκομιδὴν.

Ἄλλ' ἴσως ὁ Πλάτων ἐσφαλεν εἰς τὴν παιδαγωγικὴν καὶ ἀναμένετο ὁ διορθωτὴς αὐτοῦ, ὁ νέος φωστὴρ ἵνα θέσῃ τὰς βάσεις καὶ τὰ θεμέλια τῆς Γερονταγωγικῆς ὡς προτέρας καὶ οὐτιωδετέρας τῆς Παιδαγωγικῆς. Τί ζητεῖ ; νὰ πείσῃ τὸν λαόν, ὅτι ὁ Σοσιαλισμὸς εἶναι κακὸν ὄνειρον, ἐνῶ πρὸ τριετίας ὠνόμαζε αὐτὸν, ὡς τὸν διακαῆ πόθον τῶν εὐγενεστέρων ψυχῶν τῆς ἀνθρωπότητος, ὡς τὸν μέλλοντα τοῦ ἀνθρωπισμοῦ θρίαμβον ; Ἄλλ' ὁ λαὸς γνωρίζει τὰ συμβαίνοντα εἰς ὅλα τὰ Ἑυρωπαϊκὰ κοινοβουλία, ἐνθα δὲν ὑπάρχουσι κόμματα διπροσώπων μασκαράδων, ἀλλὰ κόμματα ἀρχῶν καὶ ἰδεῶν.

Ὁ λαὸς γνωρίζει, ὅτι ὁ Βερεξίν, πρόεδρος τῶν ἐργατικῶν σωματείων ἐν Ρωσίᾳ εἶνε ἀντιπρόεδρος τῆς Ρωσικῆς Βουλῆς, τῆς Δούμας τῆς Ρωσίας, τῆς Δούμας τοῦ Κράτους τῆς Ἀπολύτου τοῦ Τσάρου Μοναρχίας. Ὁ λαὸς γνωρίζει, ὅτι ὁ Βέβελ εἰς τὴν Γερμανί-

κὴν Βουλὴν εἶναι ἀρχηγὸς τῶν Κοινωνιστῶν, κόμματος ἰσχυροτάτου. Ὁ λαὸς γνωρίζει τὰ συμβάντα τῆς Ρουμανίας τὰ αἰματηρότατα διὰ τὴν κατάργησιν τῶν Ἑβραίων ἐκμίσθωτων, τῶν βοφῶντων τὸ αἷμα τῶν ἀγροτῶν γνωρίζει τὰς ὑποσχέσεις τοῦ βασιλέως Καρόλου περὶ ἐλευθεριῶν καὶ προνομίων πρὸς τὸν λαόν.

Ὁ λαὸς γνωρίζει τὰ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, τὰ τῆς Ἑλβετίας καὶ τὰ τῶν ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, κρατῶν ἐξηγениσμένων, ἐκπολιτιστικὰ συστήματα ;

Ὁ λαὸς τέλος ἐγνώρισε καὶ γνωρίζει τὸν Ἀντύπαν ὡς τὸν μόνον εἰλικρινέστατον σύμβουλόν του, πλὴν τῶν γερόντων τῶν μεμφιμοίρων, τῶν ἀτγέτων πρὸς τὸ προσεχὲς μέλλον τῆς ἀνθρωπότητος, πλὴν τῶν ἐσχατογήρων καὶ γεροντοπαλληκάρων τινῶν, ὑποκειμένων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς τὴν καλουμένην γεροντικὴν ἀνοίαν.

N. M.

Ἐγκαίνια Παραρτήματος τοῦ Ἀναγνωστηρίου ἐν Περαιτάτοις.

Ἐνεκε τῆς τραγικωτάτης δολοφονίας τοῦ μεγάλου εἰς τὰς ἰδέας Μαρίνου Ἀντύπα εἶχον ἀναβληθῇ ἐπὶ ἓνα σχεδὸν μῆνα τὰ ἐγκαίνια τοῦ ἐν τῷ τίτλῳ ἀναφερομένου παραρτήματος τοῦ Λαϊκοῦ Ἀναγνωστηρίου καὶ ἐτελέσθησαν τὴν 23 λήγοντος μηνὸς Ἀπριλίου μεγαλοπρεπῶς καὶ ἐπιβλητικῶς. Μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ ἀγιασμοῦ τοῦ παραρτήματος ἐνώπιον ἀρχετοῦ πλήθους χωρικῶν ἐκ τῶν περιχώρων ἐξεφώνησε λόγον ὁ κ. Σπυρίδων Ἀρσένης τονίσας ἰδιαιτέρως τὴν πείναν καὶ τὴν γυμνότητα τοῦ ἐργάτου, τοῦ γεωργοῦ, τοῦ παραγωγοῦ καὶ τὸν κύρον καὶ τὰ μεταξωτὰ τοῦ τοκογύφου καὶ κηφήνος πλουτοκράτου, τὴν ἀμάθειν καὶ δουλείαν τῶν ἐργατῶν ὑπὸ τὸ χρῆμα τῶν Κραίσων, ὑπὸ τὸ χρῆμα τὸ ἀποστάζον ἐπὶ εἰς τὰς χεῖρας αὐτῶν ἰδρώτα καὶ αἷμα Λαϊκόν, τὴν ὑπὸ τῶν Χρυσόφρων ἐκμετάλλευσιν τῶν ἱερωτέρων κειμηλίων τῆς τιμῆς τῶν ἀδελφῶν καὶ θυγκτέρων τῶν Λαϊκῶν τάξεων, τέλος ἐξῆρε προσωπικῶς τὸν μέγαν ἐν ταῖς ἰδέαις Μαρίνον Ἀντύπαν ὡς πρωτεργάτην τοῦ ἐν Ἑλλάδι Σοσιαλισμοῦ διὰ τῆς ἰδρύσεως τοιαύτων κέντρων πρὸς ἀνύψωσιν τῶν ἐργατῶν εἰς τὴν ἐμπρέπουσιν θέσιν. Ἐξῆρε τὸν Ἀντύπαν διὰ τῶν κατωτέρω χαρακτηριστικῶν ἐν τῇ συντομίᾳ των.

Ἡ δολοφονία τοῦ Μαρίνου Ἀντύπα δὲν ἦτο δολοφονία

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΟΥ ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ 55.44.0014.41.0053

ένος ατόμου, μιᾶς οικογενείας, ένος χωρίου, μιᾶς πόλεως, ἀλλ' ἡ δολοφονία τοῦ Μαρίνου Ἀντύπα ἦτο δολοφονία τῶν γεωργικῶν καὶ ἐργατικῶν τάξεων τῆς Ἑλλάδος· διὰ τοῦτο ἐπλήχθησαν τόσον βαθέως αἱ καρδίαι μας, καὶ ἐχύθησαν τόσα δάκρυα διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ Μεγάλου τούτου ἀνδρός.

Ναί, ἐγκαίρως κατιδόντες οἱ νέοι προδύται τοῦ 20οῦ αἰῶνος, ὅτι ὁ Μαρίνος Ἀντύπας ἀνέλαβε νὰ ἐκπληρώσῃ μετὰ τῆς μεγαλητέρας αὐταπαρνήσεως ἐν ἐκ τῶν θειοτέρων ἔργων, ἅτινα ἀποθνατίζουσι τοὺς ἀνδράς· ἦτοι τὴν βελτίωσιν τῶν δεινοπαθόντων χωρικῶν, συνώμοσάν καὶ συνεκρότησαν συμβούλια ἐπὶ συμβουλίῳν, ὅπως θανατώσωσι τὸν ἥρωα τῆς μεγάλης τοῦ Χριστοῦ μας ιδέας, ἐπικηρύξαντες τὴν κεφαλὴν του ἐπὶ πίνακι ἀντὶ 10,000 δραχμῶν βρέως φέροντες τὰς ἐλευθερίας, ἃς ἔδωκε τοῖς χωρικοῖς, ἐπιθυμοῦντες αὐτοὶ οἱ νέοι σύμβουλοι τοῦ **Συνεδρίου**, οἱ νέοι **Ἀνναὶ** καὶ νέοι **Καὶάφα** οὓς περ καλοῦμεν αὐθέντας νὰ ποδοπατῶσιν αἰώνως ἐπὶ τῶν στηθῶν τοῦ δυστυχοῦς λαοῦ καὶ νὰ ροφῶσιν ἀπ' αὐτοῦ μετὰ τῆς γλυκυτέρας ἡδονῆς τὸ αἷμα τῆς καρδίας του. Ἀλλ' ὁ Λαὸς ὁ ἀντιληφθεὶς ποσοῦτον καταφανῶς τὴν ἀπαισίαν τῆς δολοφονίας πράξιν ὑπὸ τῶν ἀτίμων συνωμοτῶν θὰ μείνῃ ἀπαθής; καὶ δὲν θὰ προσπαθήσῃ, ἂν μὴ νὰ ἐκδικηθῇ τὸ πολῦτιμον ἐκείνου αἷμα, τὸ χυθὲν τόσον θηριωδῶς, τοῦλάχιστον νὰ ἐνοήσῃ νὰ ἀντιταχθῇ κατὰ τῆς καταπατήσεως τῶν φυσικῶν καὶ ἀπαρχγραπτῶν δικαιωμάτων του; Ἰδοὺ τὸ μόνον μέσον καὶ δόλον, δι' οὗ δύναται ὁ Λαὸς νὰ πολεμήσῃ τοὺς ἀπαισίους τούτους καὶ θηριώδεις δράκοντας, τὸ Λαϊκὸν Ἀναγνωστήριον, ὅπερ θὰ ὑποδείξῃ εἰς ἕκαστον ἐργάτην καὶ ἕκαστον γεωργόν, ποία εἶνε ἡ μεγάλη του ἀξία, διότι ἄνευ τῆς δυνάμεως τοῦ ἐργάτου καὶ γεωργοῦ εἶνε ἀδύνατον νὰ ἀποθηκεύωσιν ἑκατομμύρια ἐπὶ ἑκατομμυρίων αὐτοὶ οἱ γύπες καὶ τὰ ὄρνεα.

ὦ! εἴθε μεγάλε εὐεργέτα τὸ πολῦτιμον αἷμα σου, ὅπερ ἔχυσαν τόσον προῶρος οἱ ἀπαίσιοι οὗτοι δαίμονες τῆς Κολάσεως νὰ σχηματίσῃ χεῖμαρρον ἀκατάσχετον, ὅπως παρὰ τὴν τέραια ταῦτα, τὰ δὲ ἱερά σου ὁστὰ φρούριον ὕψιστον, εἰς τὸ ὅποιον ἀνερχόμενοι θὰ χαιρετίζωμεν τὴν Ἀδελφοποίησιν, τὴν Ἰσότητα καὶ τὴν Ἐλευθερίαν μας, ἅπερ ἡ ψυχὴ σου ἐπεθύμει νὰ πραγματοποιήσῃ· ἔσο δὲ βέβαιος, ὅτι τὰ δάκρυα, ἅπερ ἔχυσεν ὁ ὑπὸ σοῦ ἀγαπώμενος Λαὸς τόσον ἀφθόνως ἐπὶ τῇ σημαντικωτάτῃ ἀπώλειᾳ σου θὰ ἀποκρυσταλλωθῶσιν εἰς ἀνδριάντα εὐγνωμοσύνης.

ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΙ

Καίτοι ἀγὰ, ἐν τούτοις δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ εἰπωμεν ὅλ' ἅς λέξεις εἰς τὸν γνωστότατον ἀρθρογράφον τοῦ «Κώδωνος» διὰ τὰ ὑπόλοιπα τὰ ὅποια παρέλειψε

νὰ καταχωρήτῃ εἰς τὸ περασμένον φύλλον τῆς ἐφημερίδος ταύτης περὶ τοῦ Σοσιαλισμοῦ, ἵνα παρουσιασθῇ ἐνώπιον τῆς κοινωνίας, ὅτι ὁ ἴδιος ἐνεδύθη ὁλόκληρον τὸν χιτῶνα τοῦ ἀκαταλογίστου. Διότι ἀφ' οὗ πρὸ διετίας ἐνώπιον ὁλοκληροῦ κοινωνίας καὶ ἐντὸς τῶν δικαστικῶν μεγάρων ἀγορεύων ὑπὲρ τοῦ Σοσιαλισμοῦ ἀποδεικνύει μετὰ τῆς εὐστοχωτέρας πειθοῦς ὅτι ὁ Ρουσσὸ καὶ ὁ Γολστόης εἶναι ἀπόστολοι τῆς ἐλευθέρως συνειδήσεως καὶ τοῦ λόγου καὶ ἐξυψώνει μέχρι τρίτου οὐρανοῦ ἐκείνους, οἵτινες ἐργάζονται ὑπὲρ τῶν τιοῦτων ἀρχῶν καὶ λέγει ὅτι οἱ Σοσιαλισταὶ ἔχουσι τὴν τιμιωτέραν φύσιν καὶ τὴν εὐγενεσιέραν ψυχὴν καὶ ὅτι περὶ τοῦ οὐδεμῖα διαφωνία ὑφίσταται καὶ σήμερον μᾶς δημοσιεύει ἄρθρα ἐπὶ ἄρθρων κατὰ τοῦ Σοσιαλισμοῦ λέγων ὅτι οἱ Σοσιαλισταὶ ἐργάζονται ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπότητος μὲ τὸν ἴδιον τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἐργάζονται οἱ λύκοι ὑπὲρ τῶν προβάτων, πῶς θὰ χαρακτηρισθῇ ὁ ἄνθρωπος οὗτος; Ἡμεῖς ἀπαλλασσόμεθα τοῦ χαρακτηρισμοῦ τούτου καὶ ἀφίνομεν τὴν κοινωνίαν καὶ αὐτὸν τὸν ἴδιον ἀκόμη νὰ ἀποδώσῃ τὸν κατάλληλον τῆς συνειδήσεώς του τίτλον.

Ἀλλὰ πολὺ πιθανὸν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ὠρίμως σκεπτόμενος νὰ κατείδε, ὅτι ἡπατήθη κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην συνηγορῶν ὑπὲρ τοῦ Σοσιαλισμοῦ καὶ ἴσως ἡ διάνοιά του νὰ εἰσέδυσεν βαθύτερον κατὰ τὰ ἔτη ταῦτα τῆς γεροντικῆς του ἡλικίας καὶ νὰ ἀνεκάλυψε μὲ κανένα τηλεσκόπιον τῆς νεωτέρας ἐφευρέσεως εἰς τὸ ἀπειρον τῆς συνειδήσεώς του, ὅτι ὁ Σοσιαλισμὸς εἶνε μία πλάνη καὶ μία ἀπάτη εἰς τὴν ἀνθρωπότητα, ὅπως ἐκεῖναι, τὰς ὁποίας μεταχειρίζονται οἱ ἀρχόντες καὶ οἱ γραμματεῖς εἰς τὸν λαὸν διὰ νὰ τοῦ ροφῶσι τὸ Αἷμα.

Ἀλλὰ εὐλογημένε μου προσεστὲ διὰ τί τὴν ἀνακάλυψίν σου ταύτην δὲν μᾶς δημοσιεύεις ἐλευθέρως χωρὶς φόβον καὶ χωρὶς πάθος, ὅπως τότε ἐλευθέρως ὠμίλεις ὑπὲρ τοῦ Σοσιαλισμοῦ διὰ νὰ ἀπαλλαχθῶμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ τὴν τοιαύτην πλάνην καὶ ἀπάτην καὶ νὰ διδαχθῶσι συγχρόνως καὶ οἱ ἀπόστολοι Ρουσσὸ, Τολστοῖν, Βεβελ, Μπακονὴν, Λασάλ, Οὐγκώ, Ζωλά, Ζορῆς καὶ τόσοι ἄλλοι ὑπὸ σοῦ; ἀλλὰ θέλετε τὴν ἀνακάλυψίν σας ταύτην νὰ κρατήσῃτε δι' ἰδίον λογαριασμὸν, δὲν νομίζετε, ὅτι τοῦτο εἶναι ὀλίγον ἀντιχριστιανικόν; Ἐ! πρὸς Θεοῦ, κύριε, θερμότατα σὰς παρακαλοῦμεν, διαρωτίσατέ μας, ἵνα μὴ εὕρισκώμεθα πάντοτε ἐν τῇ σκότει. Ὁ Χριστὸς ἐδίδαξεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ κοῦπτωμεν τὸ τάλαντόν μας εἰς σκοτεινάς ὁπὰς. Πῶς λοιπὸν σεις δὲν μᾶς προσφέρετε ἀπὸ τὰς σοφὰς αὐτὰς γνώσεις σας; ἢ περιφρονεῖτε τὴν τοιαύτην διδαχὴν τοῦ Χριστοῦ;

Συνάμα δὲ εἰς κάθε σας ἄρθρον, τὸ ὁποῖον δημοσιεύετε κατὰ τοῦ Σοσιαλισμοῦ διὰ τί νὰ παραλείπητε τὴν ὑπογραφήν σας; δὲν φρονεῖτε ὅτι πρέπει νὰ σὰς γνωρίσουν καὶ ἐκτὸς τῆς Κεφαλληνίας διὰ τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ατόμου σας καὶ νὰ μὴν εἴθε τόσον πολὺ ταπεινῶν.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ
ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΟΝ

Ἀκουσον! Ἡμεῖς εἴμεθα ἀρωσιωμένοι νὰ ἐργαζώμεθα μετ' αὐταπαρνήσεως ὑπὲρ τοῦ Σοσιαλισμοῦ καὶ μὲ πᾶσαν θυσίαν καὶ τότε μόνον θὰ παύσωμεν ἐργαζόμενοι ὑπὲρ αὐτοῦ, ὅταν ἔλθῃ τὸ δρέπανον τοῦ θανάτου, πρὸς σὲ δὲ τὸν ἀνώνυμον δὲν θὰ ἀπαντῶμεν πλέον, εἰ μὴ, ὅταν ἴδωμεν τὰς πεποθήσεις σας δημοσιευμένας κατὰ τοῦ Σοσιαλισμοῦ μετὰ τῆς ὑπογραφῆς σας καὶ οὐχὶ μετὰ τῶν ὕδρεών σας καὶ μετὰ τῶν εὐκόλως προσφερομένων πρὸς τὸν λαὸν νώτων σας.

Σ. Ἀρσένης.

ΜΑΡΙΝΟΣ ΑΝΤΥΠΑΣ.

Ἐλαφρὸν ἤδη καλύπτει χῶμα τὴν μεγάλην ἐκείνην καρδίαν, ἣν κατεπλημύριε ἡ ὑπὲρ τῶν δικαίων καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ ἀγάπη, τὸν δαιμόνιον ἐκείνον νοῦν, ὅστις τόσον ἐλευθέρως καὶ μετὰ θαυμαστῆς ἀληθείας παρρησίας καὶ αὐταπαρνήσεως οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἔπαυεν ἀναπτύσσων, μεταρσιῶν, συναγείρων, ἀραρπάζων καὶ ποδηγετῶν αἰχμάλωτον τὸν νοῦν καὶ τὴν καρδίαν ἐκείνων, οἵτινες ἐπόθησαν καὶ ἠσθάνθησαν ἐν ἑαυτοῖς τὸ αἶσθημα τῆς ἐλευθερίας καὶ τῶν ὁποίων τὰ σήθη ἐδόνησεν ἡ ἀγάπη ὑπὲρ τῆς ἰσότητος καὶ ἀδελφότητος τῶν λαῶν.

Ἐσθῆσθη πλέον ἡ μεγάλη ἐκείνη πνοή, ἥτις μετ' εὐκρινείας, δεινότητος καὶ πειθοῦς, οὐ τῆς συνήθους, ἐνέπνεεν, ἐνεθουσία, ἐνεψύχου καὶ ἐνεθάρρυνε τὰ πλήθη διδάσκουσα τὴν δύναμιν τῶν ἐκ τῆς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ δικαίων καὶ τὸ κύρος τῶν ἀκαταβλήτων αὐτοῦ ἀποφάσεων μετὰ θάρρους καὶ σαφηνείας καταδεικνύουσα καὶ τὰ ἐκ τούτων θεῖα καὶ ἀγαθὰ ὠφελήματα.

Ἀπώλετο ὁ πυρὴν τῆς μεγάλης λαϊκῆς ιδέας, τοῦ εὐγενεοῦς τούτου δώρου, οὕτινος τὰς βάσεις ἔθετο προσηλούμενος ἐπὶ τοῦ σταυροῦ ὁ γλυκὺς τῆς ἀνθρωπότητος Ναζωραῖος.

Ἐκλείτε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ περιβαλλόμενος ὑπὸ τῆς ἀδόλου καὶ εἰλικρινεῖς ἀγάπης τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ, ἐκδηλούντων τὸ ἀληστον πένθος καὶ τὴν λύπην αὐτῶν, διότι πρὸς ταῦτα πολλῶν ἀγαθῶν ἐγένετο πρόξενος, ὁ ἀλησμόνητος Ἀντύπας, ἰδρύων διὰ τοῦ βίου, τῶν ἐνεργειῶν, τῆς δράσεως καὶ τῶν ἔργων αὐτοῦ τὸν βωμὸν τῆς ἀδελφικῆς τῶν λαῶν ἀγάπης καὶ συμπνοίας, ἐγκαινίζων νέαν ζωὴν καὶ διανοίγων νέους ὁρίζοντας ἐν τῷ γιγαντείῳ, δν ἀνέλαθεν, ἀγῶνι ὑπὲρ τῆς εὐημερίας, τῆς εὐπραγίας, τῆς ἀναπτύξεως, τῆς ἰσότητος καὶ ἀδελφότητος τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ καὶ τῆς ὁσημέραι βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν ἀδελφῶν, οἵτινες στενάζουσιν ἐργαζόμενοι διὰ τοὺς δεσπότης καὶ ἐκμεταλλευτὰς τῶν ἐλευθεριῶν καὶ δικαιωμάτων τοῦ λαοῦ ἀντὶ πινακίου φακῆς, λείγοντες τὰς μεταξίνους παρῳφάς καὶ τοὺς κροτάφους τῆς πλουσίας καὶ ἀλαζόνος τῶν δεσποτῶν πο-

ρύρας, ἀρκοῦμενοι νὰ κορέσωσι τὴν πείναν αὐτῶν ἐκ τῶν φυγίων τῆς πλουσίας τῶν δεσποτῶν τραπέζης.

Ὡμίλει πρὸς τὸν λαὸν αἰσθανόμενος ἐν ταύτῳ τοὺς παλμοὺς τῆς καρδίας του πρὸς τὸν εὐγενῆ τῆς ἐν ἀγάπῃ εἰρηνικῆς καὶ ἀσφαλοῦς ἀναπτύξεως τοῦ λαοῦ πόθον ἀντλῶν ἐξ αὐτοῦ τούτου σθένος καὶ δύναμιν ὅπως καταρρίψῃ, ὁ δεινὸς οὗτος τοῦ λόγου καὶ τῆς γραφίδος μαχητῆς, τὰ ξύλινα ὀδοσφράγματα, τὰ ὁποῖα δεσπότης καὶ ἰδιοτελεῖς τύραννοι τῆς τῶν λαῶν ἐλευθερίας, ἔστησαν πρὸ τῆς μεγάλης καὶ εὐρείας τοῦ πολιτισμοῦ πύλης, ἀνεγείρων οὕτως περὶ τὰ ὑψινερῆ καὶ ἀπαστράπτοντα, ἀπροσπέλαστα δὲ τῷ λαῷ μέγαρα, τὸ ἀληθὲς καὶ αἰώνιον μέγαρον τῆς ἀγάπης τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῆς Ἰσότητος τῶν τέκνων τοῦ Λαοῦ.

Εἶνε μέγα· ἀλλὰ καὶ βαρὺ τὸ ἔργον, ὅπερ μετὰ τοσαύτης αὐταπαρνήσεως καὶ ἀξιοζήλου αὐτοθυσίας ἀνέλαβεν ἐν μέσῳ μυρίων κωλυμάτων νὰ ἐπιτελέσῃ ὁ αἰμνῆτος Ἀντύπας στήσας τὴν ἰδέαν βωμὸν ἐν τῇ ψυχῇ του· διαλύων δὲ μετὰ σθένους καὶ θάρρους τὰς μυστηριώδεις φωτονεφέλας καὶ καταρρίπτων διὰ τοῦ λόγου, τοῦ παραδείγματος καὶ τῆς γραφίδος τοὺς εὐρωτιῶντας καὶ σκοτεινοὺς ἐκείνους θόλους, ὑπὸ τοὺς ὁποίους σενάζει σκυθρωπὴ ἡ τύχη τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ, δὲν ἠδυνήθη νὰ συγκρατήσῃ τὸ ἀκατασχέτως ἐν ἑαυτῷ ἐξεγειρόμενον ρεῦμα τῆς ἀγάπης πρὸς τὸν λαόν, τέκνον τοῦ οὐοῖου καὶ αὐτὸς ὑπῆρξε.

Ἄλλ' οὐδὲ δέδοται ἡμῖν ἐν τῷ παρόντι τοῦτο νὰ ἐξιστορήσωμεν καὶ ἐξετάσωμεν τὸ ἔργον αὐτοῦ θὰ κρίνῃ ὁ αἰὼν· ὁ αἰὼν τῆς δόξης, ὁ αἰὼν τῆς εὐημερίας, τῆς ἀναπαρρήσεως τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἰσότητος τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ.

Καὶ ἀσφαλῶς ἠθελεν ἐπέλθει λύσις ἱκανοποιούσα τὰς εὐχὰς καὶ τοὺς πόθους πάντων τῶν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἐνδιαφερομένων, στεφανοῦσα μὲ τὸν στέφανον τῆς ἀγάπης καὶ τῆς ἰσότητος τὸ ὑψικόρυφον τοῦ Ἀντύπα μέγαρον, τοῦ ἀκαταπονήτου τούτου σκαπανέως τῆς θεῖας καὶ εὐγενεοῦς ιδέας,

ἀν μὴ.

Ἄλλ' ἐπῆλθεν οὐχὶ διὰ νὰ μὴ ἐπανέλθῃ πλέον θὰ ζῇ πάντοτε ἐφ' ὅτον ζῇ καὶ θὰ ζῇ θριαμβεύουσα ἡ μεγάλη καὶ εὐγενὴς ιδέα ἐγκεχαραγμένη ἐν ταῖς ψυχαῖς πάντων, ὅσοι θὰ πιστεύωσιν ὡς θρησκευτὴν ἰδεωδὴ ἀλλὰ καὶ ἀληθινὴν τὴν θυσίαν ἐνὸς τοιούτου μάρτυρος.

Δὲν ἐξέλιπεν ἐκ τοῦ μέσου ἡμῶν ὁ μεγαλοιδεάτης καὶ ἑνθερμος ἐκεῖνος γίγας, ὁ τόσον ὑψηλὰ κρατήσας τὴν σημαίαν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀγάπης τοῦ λαοῦ.

Θὰ ἔλθῃ ἡ ὥρα καὶ χαρμόσυνος ἐκείνη ἡμέρα, καθ' ἣν μυριοστόμοι εὐλογίαι θὰ εὐλογῶσι στεφανοῦσαι τὸ μέγα τῆς πρὸς τὸν λαόν ἀγάπης αἰώνιον στερέωμα, οὕτινος τὸν ἀσρογωνιαῖον ἔθληκεν ὁ ὑπὲρ τούτου ὀλοκαύτωμα πεσὼν ἀνὴρ, μεγαλύνας διὰ τοῦ θανάτου αὐτοῦ τὸ ὕψος καὶ τὴν ἐννοίαν τῆς ἰδέας τῆς ἐλευθερίας καὶ τῆς ἀγάπης.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Ναι! θά'ελθῃ ἡμέρα λαμπρότερα καταρρίπτουσα τὴν ἐκ τοῦ πλούτου, τῆς γλίδος καὶ τῶν περιλάμπρων μεγάρων πολλὴν περικεχυμένην ἀχλὺν, διανοίγουσα εὐραῖς τοὺς ἀπεράντους καὶ φωτοβόλους ὀρίζοντας τῆς ἐλευθερίας, τῆς ἰσότητος καὶ τῆς ἀγάπης τῶν τέκνων τοῦ λαοῦ.

Ἐφ' ὅσον δὲ παρέργεται ὁ χρόνος ἡ ψυχὴ τοῦ αἰδήμου Ἀντύπα περυγίζουσα, θά' ἀγάλληται αἰσθανομένη περὶ αὐτὴν τὴν γλυκεῖαν, καὶ ἡρεμὸν τῆς ἀδελφότητος καὶ ἰσότητος τῶν λαῶν αὖραν, ἀνερχομένην εἰς τὰ ὕψη τῆς μεγάλης καὶ ἀπείρου ἰδέας τῶν περιφανῶν τῆς ἀνθρωπότητος διδασκάλων, προστατῶν καὶ μαρτύρων.

Roi-Ba.

Ἐξ Ἀθηνῶν.

Ἐκ τῆς ἐφημερίδος «Ἐλεγχος».

Εἰς τὸν ΔΟΛΟΦΟΝΗΘΕΝΤΑ ΑἴΓΡΙΩΣ

ΜΑΡΙΝΟΝ ΑΝΤΥΠΑΝ.

Αὐτὸς ποῦ σκόρπιζε χαρὰ στὰ πονεμένα στήθεα,
Ἦ' ἐλευθερίας ζήτησε νὰ λάμῃ χαραινὴ,
Τοῦ Ναζωραίου μαθητῆς, ζητοῦσε τὴν ἀλήθεια,
Καὶ τὴν ἀλήθεια εὗρεκε στοῦ τάφου τῇ σιγῇ.

Ἐλευθερία ζήτησε γιὰ τὸ φτωχὸ ἐργάτη,
ποῦ νύχτα μέρ' ἀκούραστα δουλεύει καὶ πεινᾷ.
Τὸν ἥϊορ ὁ σκλάβος ἀδελφὸς, ὁ δυστυχὴς προστάτη
Κι' ὁ Θεσσαλὸς Σωτῆρα του στὰ τόσα του δεινά.

Κλαῖνε στὸ πλάϊ τοῦ νεκροῦ χιλιάδες ἀδελφοί του
καὶ καταρῶνται τ' αἶμα τοῦ χέρι τοῦ φονιά,
τὸ χέρι ποῦ τὸ ὠπλίσαν οἱ πλοῦσιοι ἐχθροί του
γιὰ νὰ κτυπήσῃ τὸ λαὸ βαθεῖα μὲ σ' τὴν καρδιά.

Μὰ ὅσα κι' ἄν εἴν' τὰ δάκρυα, ὅση κι' ἂν εἴν' ἡ θλίψις
Ἄν τοῦ Μαρίνου σβύστηκε γιὰ πάντα ἡ λαλιά
Τὸ φρούριο ποῦ ἔστησε κανεὶς δὲν θά' συντρίψῃ
γιατὶ τὸ ἐδεμέλωσε μὲ αἷμ' ἀπ' τὴν καρδιά.

Νέφος II. Μπαράγκας.

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΕΝ ΣΑΜῃ

ΥΠΕΡ ΜΑΡΙΝΟΥ ΑΝΤΥΠΑ.

Τὴν Κυριακὴν τῶν Βαΐων ὑπὸ τῶν ἐν Σάμῃ Σοσιαλιστῶν ἐτελέσθησαν διττὰ μνημόσυνα ἐν Σάμῃ, πολιτικὸν καὶ θρησκευτικὸν ὑπὲρ τοῦ προστάτου τῶν ἐργατικῶν τάξεων Μαρίνου Ἀντύπα, μετὰ τὸ πολιτικὸν μνημόσυνον ἀπηγγέλθησαν δύο λόγοι ἐξαίροντες τὸν δολοφονηθέντα ὁ μὲν ὑπὸ τοῦ κ. Χαρ. Ἀμυύργη, ὁ δὲ ὑπὸ τοῦ κ. Δημοσθένους Ἀρτελάρη ὡς καὶ ποιήματα παρ'

ἄλλων. Τὸ πλῆθος τὸ παρευρισκόμενον εἰς ἀμφότερα τὰ μνημόσυνα συνεκινήθη βαθύτατα, ἀλλὰ συγχρόνως ἀνέλαβε νέας δυνάμεις ὑπὸ τῆς ἐλπίδος τῆς φυτρώσεως τῆς σπορᾶς τοῦ ἐν Ἑλλάδι Σοσιαλισμοῦ, ὅπερ ἐπότισεν ὁ δολοφονηθεὶς διὰ τοῦ πολυτίμου τοῦ αἵματος, τοῦ σφύζοντος ὑπὲρ τῆς παγκοσμίου Ἀδελφοποιήσεως Ἐλευθερίας καὶ Ἰσότητος τῶν λαῶν.

Ἀσκήσας φουσκωμένα.

Εἶνε γνωστὸν ὅτι εἰς τὰ 1879 ἐγένετο ἐπιστράτευσις. Τότε μερικὰ ἀσκήσας φουσκωμένα ἤρριζον ἐξ ἐνθουσιασμοῦ ἐθῆεν καὶ ἐνθουσιωδῶς ἐρητύρευν πρὸς τὸν λαὸν χάριν τῆς Πατρίδος. Ἀλλ' ὅτε ἡ Πατρίς προσεκάλεσεν εἰς τὰ δόπλα ἕνα τοιοῦτον ἐνθουν ῥήτορα, αἰφνης ὁ ῥήτωρ οὗτος ἀφήσας τὴν ῥητορικὴν ὑπηρεσίαν ἀνέλαβε τὴν ταχυδρομικωτάτην διὰ Ἰταλίαν ἀναχωρήσιν (σ' ὠκοφῇ λάσπη), μέγροι τῆς διαλύσεως τῆς ἐπιστρατείας, ὅτε ἐπέστρεψεν ἐξ Ἰταλίας ἡ φοιτῆς τῶν φρικῶν. Ποῖον τὸ ἐνδοξὸν ὄνομα, ὅπερ φέρει καὶ πόθεν κατάγεται ὁ πατριώτης οὗτος ἀγνοῶ, διότι ἡ δύναμις τῆς πτωχῆς μου μνήμης δὲν δαπανᾶται πρὸς ἀπομνημόνευσιν τοιούτων ὄντων ἀλλ' ἄλλων. Τοῦτο μόνον συμβουλευώ, ὡς γέρον, τοὺς νεωτέρους νὰ προσέχουσιν καὶ νὰ διακρίνουν τὰ σώματα τὰ ἐγκλείοντα καρδίαν καὶ ψυχὴν, ὡς τὸ τοῦ μακαρίτου Ἀντύπα, ἀπὸ τὰ ἀσκήσας τὰ φουσκωμένα ἀπὸ ἀερολογίας.

Αἴγρια ἐπιθέσις κατὰ δημοδιδασκάλου.

Ὡς ἐπληροφορήθημεν ἀσφαλῶς, κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα εἰς τὸ χωρίον Φραγκάτα ἔλαβε χώραν ἀγρία ἐπιθέσις ἐναντίον τοῦ δημοδιδασκάλου κ. I. Κατσούλη παρὰ τοῦ Ἀλεξάνδρου Κουταβά τραυμάτισαντος αὐτὸν εἰς τὴν κεφαλὴν διὰ ροπαλοῦ. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐναντίον ἐνός τοιούτου ἐντίμου ὑπαλλήλου ἀπολαμβάνοντος τὴν ὑπόληψιν καὶ τὴν ἀγάπην ὁλοκλήρου τῆς κοινωνίας τοῦ χωρίου ἐπίθεσις εἶνε στίγμα κατ' ὁλοκλήρου τοῦ χωρίου καὶ ἐπειδὴ γνωρίζομεν, ὅτι ἀφορμὴ τῆς τοιαύτης ἐπιθέσεως εἶνε ὅτι ὁ κ. Κατσούλης διευθύνει τὸ ἐκεῖ ταχυδρομικὸν γραφεῖον, ὁ δὲ Κουταβὰς ἐγένετο ὄργανον τρίτων τινῶν ἰσχυρῶν τῆς ἡμέρας ἐποφθαλμιῶντων τὸ ὡς εἴρηται γραφεῖον, παρακαλοῦμεν τοὺς κυρίους τούτους νὰ παύσωσι ἀτιμάζοντες διὰ τοιούτων βαζιβουζουκικῶν μέσων τὴν πατρίδα ἡμῶν, ἥτις δειπότε διεκρίθη διὰ τὸν πρὸς τοὺς ξενίους νόμους σεβασμῶν.

Εἰς τὸ ἐμπορογραφεῖον Σ. Ἀρσένη ἐφθάσαν ὑφάσματα τοῦ τελευταίου αὐτοῦ τῆς θερινῆς περιόδου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ